

1 Αυγούστου 2021

Ἡ Παναγία Μητέρα μας (Ἅγιος Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστής)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἀγ. Ἰωσήφ Ἡσυχαστής](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

[Άπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἰωσήφ τοῦ Ἑσυχαστοῦ, γραμμένης ἀπὸ τὰ σπήλαια τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἑἰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους τὸ ἔτος 1947 πρὸς Μοναχικὴ Αδελφότητα στὸ ὁποῖο μὲ εκπληκτικὴ χάρι καὶ τόλμη εἰσδύει

στά βάθη καὶ πετᾶ στά ὕψη τῆς γνωστῆς εἰς αὐτὸν πνευματικῆς πραγματικότητος, γιὰ νὰ μᾶς μύσῃ στά «μυστήρια τοῦ Θεοῦ» καὶ μάλιστα στὸν τρόπο «συγγενείας» μας μετὰ τὴν Παναγία Μητέρα μας.]

«... Ἀκούσατέ μου, λοιπόν, ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους, ὅτι μέλλω εἰπεῖν εἰς ὑμᾶς ὄντως φοβερὸν καὶ ἀπόκρυφον καὶ τῆς Οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ τό μέγα Μυστήριον.

Οὐ φθονῶ τήν ὠφέλειαν, οὐ κρύπτω ὃ οἶδα ὡς ὁ κρύψας τό τάλαντον, οὐ δειλιῶ τάς ἀπειλάς τῶν δαιμόνων ὅπου ὠρύονται κατ' ἐμοῦ ἐμφανίζοντος τοιαῦτα μυστήρια, ἀλλ' ἐλπίζω εἰς τάς εὐχάς σας.

Ἐλᾶτε λοιπόν πᾶσαι ὅμου κατὰ τάξιν καθάρατε στόματα δι' ἀληθείας, ἀγνίσατε σώματα διά νηστείας καί ἀγιάσατε πνεύματα διά προσευχῆς- γίνετε νήπια σώματα καί ἡγεμονικά πνεύματα- πτεροφυήσατε καί ἀπό σκώληκες γίνετε πεταλοῦδες- μηδέν γήινον ἀφήσετε εἰς τόν νοῦν σας- πετάσθητε πλησίον μου, κἀγὼ ὑμῶν προπορεύομαι- μέλλει γάρ νά διέλθωμεν τόν αἰθέρα! Μή φοβῆσθε ποσῶς, κἀγὼ πολλάκις ἀνῆλθον καί γινώσκω τόν δρόμον. Ἀκολουθήτε λοιπόν δορκάδες τοῦ Ἰησοῦ μοῦ κατόπιν ἡ μία τήν ἄλλην- ἀφήσατε τόν νοῦν σας ἐλεύθερον νά φαντασθῇ τά οὐράνια καί ἰδοὺ μᾶς ἀνοίγεται ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου!...

Ἐνθεν κάκεῖθεν οἱ Ἄγγελοι παραστέκονται, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ- Ἐξαπτέρυγα περίπτανται δεξιὰ καὶ ἀριστερά- ἀδαμάντινα τεῖχη- μυρίπνοα ἄνθη χρυσοφαῖ εὐωδιάζουν τὰ πέριξ, ἔνθα στρουθία διάφορα μυριόχρωμα μελιρίζουν διάφορα τερερίσματα καί τόν νοῦν μας ἀπό θεωρίας εἰς θεωρίαν ἀνάγουν-τό ἔδαφος ὡσεὶ χιῶν λευκόν καί μέσον αὐτοῦ τῆς Ἀνάσσης ἡμῶν καί Πανάχραντου Μητρός τό μέγα Παλάτιον....

Τρεχάτε, λοιπόν, διότι ἐμᾶς περιμένει ἡ γλυκειά μας Μανούλα! Μή προσέχετε εἰς τούς Ἀγγέλους, διότι γέγραπται μήτε οἱ Ἄγγελοι νά μᾶς χωρίσουν ἐκ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ...

Καί ἰδοὺ, ὁ καλὸς θυρωρὸς μᾶς ἀνοίγει, ὁ πυρίμορφος Ἄγγελος καὶ ἡ γλυκειά μας Μανούλα, ὡσεὶ χιῶν λευκή, ἐγείρεται καί μᾶς κάμνει ὑποδοχήν!...

ὦ γλυκειά μας Μανούλα, ὦ φῶς τῆς ψυχῆς μας, ὦ ἀγάπη ἀνόθευτος, ὦ ζωὴ τῆς ψυχῆς μας! Μέ τό ὄνομά Σου στό στόμα νά ξεψυχίσωμε, μέ ἓνα γλυκύτατον φίλημα νά μᾶς παραλάβῃς καί εἰς τούς κόλπους Σου νά ὑποδεχθῇς! ὦ μάννα, μέλι καί νέκταρ γλυκύτατον, ὦ εὐωδία καί μυρίπνοον ἄρωμα!...

Πέσατε, λοιπόν, χάμω καί ἀσπασθῆτε τήν γλυκειά μας Μανούλα -πόδας, χεῖρα καί στόμα- καί λάβετε εὐωδίαν ἄρρητον ἀπὸ Ἀγίαν Παρθένον! Μή διστάζετε, ὅτι Αὕτῃ μόνη τόν τρόπον μοί ἐδίδαξε καί τήν παρρησίαν καί ἀγαπὴν μοι ἔδειξε καί μοῦ ἔδωσε!...

Φράσον εἰς ἡμᾶς, γλυκειά μας Μανούλα, τό μυστήριον τῆς ἀπορρήτου οἰκονομίας Σου καί τῆς μετὰ Σοῦ καὶ ἡμῶν συγγενείας. Ἐσύ, Μανούλα γλυκυτάτη, ὅπου βαστάζεις διά παντός τό γλυκύτατον Βρέφος στήν ἀγκαλιά Σου -Ἐκεῖνο ὅπου βαστάζει τά πάντα διά τοῦ νεύματος, τό Μικρουλάκι δι' ἡμᾶς ἐν χρόνῳ καὶ Ἀχρονον καὶ Παλαιόν Ἡμερῶν- εἶπε εἰς ἡμᾶς μέ τό μυρίπνοον στοματάκι Σου αὐτά,

ὅπου οὐ δύνανται Ἄγγελοι παρακύψαι, τὰ ὅποια ἡμεῖς ἡξιώθημεν!...

Καὶ ἀκούσατε, ἀδελφές μου ἡγαπημένες, καὶ πάλιν: ὁπότεν τελῆται ἡ Θεία Μυσταγωγία, δίδει ἡ γλυκειά μας Μανούλα τὸ Βρέφος, καὶ θύεται δι' ἡμᾶς καὶ ὁπότεν ἡμεῖς κοινωνοῦμεν ἀξίως διὰ προηγησαμένης νηστείας, διὰ προαιρετικῆς ἀγρυπνίας, διὰ κατανυκτικῆς προσευχῆς, ἐσθίομεν τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸ Αἷμα αὐτοῦ ποὺ ἔλαβεν ἀπὸ τὸ Πανάχραντον Αἷμα τῆς Παναγίας. Ἐπίσης, τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου ἐσθίοντες, θηλάζομεν συνεχῶς τὸ γάλα τῆς Παναγίας, ὁπότε τί γίνεται εἰς ἡμᾶς; Γινόμεθα γνήσια τέκνα τῆς Παναγίας καὶ ἀδελφοὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ κατὰ χάριν υἱοὶ καὶ τέκνα Θεοῦ. Καὶ ὁπότεν ἡμεῖς τὸν Χριστὸν περιέχομεν ἀπορρήτως εἰς τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὸ σῶμα, ἀνουσίως (ὄχι κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ κατὰ χάριν) – ἐπειδὴ εἶναι σύν Πατρὶ ἀδιαίρετος – καὶ τὸν Πατέρα συνέχομεν ὁμοῦ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα!

Αὕτη εἶναι ἡ ὑπερφυεστάτη συγγένεια ὅπου ἀπὸ τὴν Παναγία καὶ γλυκειά μας Μανούλα ἐλάβομεν!

Βλέπετε ὁποίας δωρεὰς μᾶς ἡξίωσε ἡ γλυκειά μας Μανούλα; Βλέπετε πόσον χρεωστοῦμεν νὰ ἀγαπῶμεν Αὐτήν; Δι' αὐτό πρέπει ἀδιαλείπτως ὡς βρέφη νὰ προσεγγίζωμεν καὶ συχνὰ τὸν Θεῖον μαστόν Της νὰ λαμβάνωμεν νὰ θηλάζωμεν ὡς ἄκακα τέκνα Της. Εἰς κάθε φορὰν ὅπου μέλλει νὰ κοινωνήσωμεν, νοερῶς νὰ λαμβάνωμεν τὸν μαστόν νὰ θηλάζωμεν καὶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς ὁ μικρούλης εἰς τὴν ἀγκάλην Της, ὑποχωρεῖ καὶ μᾶς δίδει τὴν ἄδειαν- δέν ζηλοτυπεῖ εἰς τὴν ἄφθονον διανομήν τῆς Μανούλας Του, ἀλλὰ χαίρεται καὶ μᾶς προσκαλεῖ: Τυλιχθῆτε ὡς βρέφη εἰς τὸ φόρεμα τῆς Μανούλας μας καὶ πληρωθῆτε ἀγνείας ἀπὸ Θεῖον σῶμα παρθενικόν- εὐωδιάσατε ἀπ' Αὐτήν! Δέν εἶδα ἐγὼ ἄλλον τι ὅπου τόσον νὰ ἀρέσῃ ἡ Παναγία ὡς τὴν ἀγνείαν, καὶ ὅποιος θέλει νὰ ἀπόκτησῃ τὴν πολλήν Της ἀγάπην, ἅς φροντίζῃ νὰ καθαρεύῃ καὶ διαρκῶς θά τὸν περιθάλλῃ στοὺς κόλπους Της καὶ κάθε οὐράνιον θά τοῦ δίδῃ...».

Πηγή: agiazoni.gr